

מסורת הש"ס

(א) ז"ק ע. שטוטמ לנג.
(ב) לנקטן נא; (ג) קדושין ע.
(ד) וס"ק; (ה) א"ל אחר
שטובלן; (ו) מ"ק ע. וס"ק.
(ז) גי קדוש דלמרה; (ח) ב"ק
ע. וס"ק; (ט) גי קדוש ע.
(י) וגי לעיל יז: בתוס' ד"ה
לחן; (יא) קדושין ע. מדרש
ש"ס; (יב) ז"ק, ע. וס"ק.
(יג) ועי' בתוס' ז"ק ע. מדרש
אחטלעלין אר שס כתבו
שדמעת דכא נישא לאוקומי
בקרקות, (יד) בדיה"ט לנגיב,
(טו) דגרסי ז"ק, (טז) גי ז"ק
ורוע' ועיין מדרש;
(יז) ופרשה ור"ק ש"ק, (יח) נמי
ז"ק ע. ז"ל אפי' ארי
ז"ק.

הגהות הב"ח

(א) גמ' לא מחזיקין אורחא
 וסמטתא לא ילך וכן נרש"י:
 (ב) שם פסקא וכו' ועקבה
 האבות שטרוין וכו' ועי'
 ר' הונא: (ג) א' לא למר
 שמואל הלכה: (ד) שם שמואל
 אמר אן נס מדוי אמר רבא
 רכולי עמא: (ה) רש"י ד"ה
 חמרתה ילדה וכו': (ו) רמא
 מנן אן וכו' פסא ד"ה ומית
 נמי נמח: (ז) ר"ה עד
 שמינו וכו' עד שיצא יאה
 הדבר דכירול לומר לו הן
 וכו' יהיה אנא הד"ה:

שיטה מקובצת

חדש תפלה וכמיצ במדבר (ספ) **פקוד** כל צבור זכר מנן חדש ומעלה: **ומעלה**. משמע לאחר שלשים: **מספא** ליה. אי גמרי מהתם **מדאיתרין** ומעלה צערין אס מנן **ששים** יו ומעלה וגו' וגמרי במסכת **ערכין** (דף י"ה) שנה שנה לג"ש **שכס** ששנת ששים כלמטה הימנו **להחמיר** אף שנת חמש ושנת עשרים **כלמטה** יו אע"ג להקל והוא הדין **לענין** בן חדש דיוס ז' כלמטה אע"ג **להקל** ולא גמרי חדש חדש ממדבר **ללא** יחא ז' נערך עד לאחר שלשים: **והו**. דערבין ודמדבר סיני שני כחוצין **הבאין** אחד ואין מלמדני על פדיון **הבן**: או דלמא ז' אמר ז' מלמדני. **שני** כחוצין הי"מ לעלמא דלא ממחמי. **וא** מצבור ודערבין כמו אי הוה כחצ

ואין: כן צריך עיון הדברים: ומה: ומצויות לו: תחת: וכן: אפילו: הכא: סדריה: ואומר: כן: טעמא: משום: ודלא: פסן: מן: הכן: מביחין: וכן: וכן: ערבי: מפתחים: וסודן: וכן: לספק: והכא: כיון: שמת: לא: מביח: שהחיינו: דעצרא: קא: מדרכ: וכן: שטא: מי"מ: מביח: וכן: גורס: רש"י: ור"ה: גורס: וכן: ודא: גרסי: וכן: רב: ופליגי: רבנן: על: רש"י: גס: שטא: שטא: שטא: לא: היו: גורסים: שכן: שטא: שטא: מנין: היה: הלא: הן: החולוק: אלא: ודגרסי: ביזם: שלשים: ומגרסי: ט: אבילות: שלשים: ומגרסי: וכן: שלשני: ודא: ור"ה: תחת: וכן: רבין: ברש: הלל: וכן:

ר אֲנִי לִי אֵל

ה'רשאה: היכא דכפרה.
משום דמיחזי כשיקרא: תני
רב הונא. מוסיף על מתניתי
דאחת בכרה ואחת שלא
בכרה של ב' אנשים וילדו
כו'. מוסיף ב' זכרים ונקבה

(א) אולי צ"ל ומשונה מת ביום ל' הוי ביום שלפניו ופטור.

יש בכור פרק שמיני בכורות

[illegible]

בָּלוֹס וַחֲתֻמֵּי סְהִי אֲשִׁיקָרָל: הִכֵּה וַיִּפְרִיֵּה. לֹוֶה לַמְלוּה מו לֹא כַבֵּד
הַשָּׂהֵה עֲלֵיהוּ מִשּׁוֹס דְּמִיחֻז
שִׁיקָרָל: סִי רֵב הוּאֵל. גִּבִּי שְׁחִי
שָׁמִיס שֶׁב' אֲנָשִׁיס שִׁלָּח בְּכֹרו וִילָדו
זְכִירִיס וְזָכִירִיס וְנִקְבָּה סִמְכָח אֵין וְכֹרו
לִכְהֵן כְּלוֹס וְהָפֵק דְּחֵד הִי בְּכֹרו
דָּאֵס הָאֲחָת יִלְדֵה ב' זְכִירִיס
הָאֲחָד בְּכֹרו וְאֵס זְכִר וְנִקְבָּה יִלְדֵה
וְנִמְלָאֵת חֲצִירָתָה (א) יוֹלֵדֵת זְכִר לְבָדו
הִיֹּאֵל בְּכֹרו וְאִפִּיָּה הֵן אִינוּ חֲיִיב
לְפַדּוֹת אֵת עַמְלָמו דְּאִ"ל שְׁמָא אֵין אִמי
וְנִבְכּוֹר אֵלָּה חֲצִירִי: בָּשִׁיס דְּחֵד וְשִׁסִּי
שִׁמְשִׁי אֵלָּה סִמְכָח לֹה. לְדִיִן אֲדִירִי
חֹד בְּכֹרו יִיבֵה ה' סְלֻעִיס לִכְהֵן לְהִי
אֵלָּה מִנִּי לִיֵּה דְכָל הֵךְ דְּחִנָּה כֹּאֵן אֵין
בְּכֹאֵן לִכְהֵן כְּלוֹס שׁוֹיֵן בֵּין אִישׁ אֲחָד
שְׁחִי נְשׁוֹי בֵּין בְּשִׁמִּי שָׁמִיס שֶׁל שְׁחִי
מִתְרַנֵּי מֵה הֵן בְּכֹרו ל'.
נָמִי: דְּפֵלֵל שְׁהִי וְלֹא שְׁפִיִדוֹ. בְּפִיִדוֹ
חֲזִירִי: כִּיֹּס שְׁהִי: כִּיֹּס שְׁפִיִדוֹ אֲדִירִי
שְׁנֵתָן יִחִיר לֹו: גְּב' מִמְדִּיר.

במציב הכא (במדבר י"ח) ופדיו מִזֶּנֶן
חדש חפדה וכתוב במדבר (ס"ג)
פקוד כל צבור וזר מִזֶּנֶן חדש ומעלה:
משמע למחר שלשים:
ומדאילתרין ומעלה בערכין אז מִזֶּנֶן
עשרין (דף י"ח) שנה שנה לג"ש
בכספם שנה שנים חמש הימנו
החמיר אף שנה חמש ושנה עשרים
ללמטה יז אע"ג דלהקל והוא הדין
לענין בן חדש דיוס ל' כלמטה אע"ג
דלהקל ולא גמר חדש חדש ממדבר
ילא יחא ז ענך עד לאחר שלשים:
דערכין ודמדבר סיני שני כחויזין
הבאין כאחד ואין מלמדן על פדיון
שני: או דלמא כי אמר ארן מלמדן.
אין כחויזין ד"מ לעלמא דין משמע
אין מבכור ודערכין כמו אי הוה כח

חדש צמדי אחרינא: אכל לגופיהו. כגון צכורי דורות מצכורי
 דלדי ואדי צכור הוא משתעי מלמדן ומדמספקא ין לן
 קאמר אם נתן לא עיול ואם לא נתן לא יתן: לעין אצילות. אם
 מת ולא בתוך שלשים י' אין אצילות חלה על אצוי דאימר פכל הוא:
 ברתנ' שלא נפדה. ללא עבד איניש דפריק חוך שלשים עד
 שציבא רחיה: לאחר שלשים בחוקם שנפדה. דכהן הוי מוציא
 שיתמו שלל נפדה ובאמריה סבא עדות מגורה דאז חוקה
 ממחוקת ליה בחוקם שנפדה י' לאו זו היא חוקה מעלייתא דרובא
 דאיניש לא עבדי לתפרע חובו מיד והכא י' לא שייך למימר עד
 שציבא רחיה ^א דהכא יכול לומר לו הבן לכהן דעלמא יהיביה
 שמטו על אציו. מטות פדייתו של אב זה היטה על אציו
 שמט ומטות בנו עליו: צב' דכ"ע. אי אמר ליה מעשכוי יאה
 ננו פדוי לאו פדיון הוא אלא מתנה בעלמא דהא בתוך שלשים
 לא י' שייכא פדייה ואי אמר בתוך ל' הוי לך המעות ולאחר
 ששלשים יחול פדיון בני ואיתגוהו מעות ביד כהן בעין לאחר
 ששלשים ודאי פדוי כמאן דיהיב לכו מיהליה השתא: נפעלו. שאין
 בעיני: אקידושי אשה. דאי יהיב לה השתא מידי ואמר לה הקדשי
 לאחר שלשים יום היא מקודשת כדאמרין במסכת קדושין (דף טז.א.)
 מ"ש

ואכלו ארי ציזם שלשים דוקא הוא דסמינין אדרבין ושם א

בבא בהרשאה ⁶ והאמרי נהרדעי ילא כתבינן
⁽⁶⁾ אדרכתא אמטלטלי ה"מ היכא דכפריה
אבל היכא דלא כפריה ⁶ כתבינן: זכר
ונקבה ⁽³⁾ אין כאן לכהן כלום: תנא רב הונא
בשני זכרים ונקבה אין כאן לכהן כלום ותנא
דידן כיון דבשני אנשים הוא דמשכחת לה
באיש אחד ושתי נשים לא משכחת לה לא
מתני ליה: מתני' ימת הבן ⁸ בתוך שלשים
יום אע"פ שנתן לכהן יחזור ⁷ לאחר ל' יום אע"פ
שלא נתן יתן מת כיום שלשים כיום שלפניו
ר' עקיבא אומר אם נתן לא יטול ואם לא נתן
לא יתן: גמ' מאי טעמיהו דרבנן גמרי חדש
חדש ממדבר מה התם ומעלה אף הכא גמרי
ומעלה ור"ע מספקא ליה מדאיצטרך
למכתב ומעלה גבי ערכין ולא גמרי
ממדבר הוו להו שני כתובים הבאים כאחד
⁽⁶⁾ וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין
או דלמא כי אין מלמדין לעלמא אבל
לגופיהו מלמדין ומשום הכי ⁸ מספקין ליה
אמר ⁷ רב אשי דהכל מודים לענין אבילות יום
שלשים כיום שלפניו ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ואמר שמואל הלכה
כדברי המיקל באבל: מתני' ¹⁰ מת האב
בתוך שלשים ⁹ בחזקת שלא נפדה עד
שיביא ראיה שנפדה לאחר שלשים יום
בחזקת שנפדה עד שיאמרו לו שלא נפדה
⁽¹⁾ הוא לפדות ובנו לפדות הוא קודם לבנו
רבי יהודה אומר בנו קודמו שמצותו על אביו
ומצות בנו עליו: גמ' ¹⁰ איתמר הפודה את
בנו בתוך שלשים יום רב אמר בנו פדוי
ושמואל אמר אין בנו פדוי ⁽⁷⁾ ⁸ דכולי
עלמא מעבשין אין בנו פדוי לאחר שלשים
יום ואיתנהו למעות ודאי בנו פדוי כי פליגי
לאחר שלשים יום ונתעכלו המעות רב אמר
"בנו פדוי מידי דהוה אקידושי אשה התם
לאו ⁹ אע"ג דנתעכלו המעות הוו ⁸ קידושי
הכא

ה"מ היבא דכפריה. תימנה דללישנא קמא במרוצה (ב"ק דף ע.) דלא מפליג בין כפריה ללא כפריה מאי איכא למימר וכן יש להקשות ממנתי"י פרק שבעת העדות (שעשועות דף לג:) גבי איש פלוני כהן איש פלוני לוי דייקא הא מנה לפלוני ביד פלוני חייבין ואם אמרת עד שישמע מפי מוצע ושמי צבא דהרשאה וספירן והא אמרינן כהרדעי כ"ר ה"מ היבא דכפריה כ"ר ומיהו ההוא איכא לאוקומי בפקדון ללישנא קמא דנהרדעי י"י דכיון שיכול להקדים בפקדון דלמוכח צ"י המוכר את הספינה (ב"ב דף פח.) גבי ההוא דאיימי קרי לפוס נהרא ה"י יכול להרשות דחד טעמא הוא דלמוכח י"י ויש לתרץ הך דשעשועות ט' [בפקדונות] ואליבא ט' [דדרבין] דלית ליה לקמן בפירקין (דף נא.) פודין בקרקעות ט' כמו שפודין במטלטלי ט' דלמקרקעי כתבין דארכמא

ומועלה אף הכא נמי
 א עריה מר'אצטריך
 ערכין ולא גמרי
 תובים הבאים כאחד
 כ כאחד אין מלמד
 למדן לעלמא אבל
 הכי מ מספקין ליה
 יום לענין אבילות יום
 ואמר שמואל הלכה
 מתני' מת האב
 קת שלא נפדה עד
 לאחר שלשים יום
 אמרו לו שלא נפדה
 דות הוא קודם לבנו
 ימו שמצותו על אביו
 איתמר הפודה את
 רב אמר בנו פדוי
 פדוי (ד) ה דבולי
 פדוי לאחר שלשים
 אי בנו פדוי כי פליגי
 ככלו המעות רב אמר
 אקידושי אשה התם
 המעות הו' קידושי
 הכא

חדשיו בָּזָן חדש תלה רחמנא: **לְאַחֲרָ שְׁלִישִׁים אַע"פ שְׁלֹשׁ** שָׁמִים יתן^{טז} בַּסַּמִּים בְּסוּפוֹ (דף קכא:) אֲמַרְיִן דְּלֹאֵי הֵבֵן מִבְּרָךְ שָׁמַיִם וְיֵשׁ לְסַפֵּק יְיָ כִּיּוֹן שְׁמַת אִם מִבְּרָךְ שְׁהִימִינּוּ מִכִּיּוֹן דְּזוּכָה לְקִיּוֹם הַמְנוּחָה וְאִין לַתְמוּחָה אִהֲא דְלֹא מִבְּרָכִינּוּ שְׁהִימִינּוּ עַל כָּל מִילָה יִמְלִינָה כְּמוֹ עַל כָּל פְּדִיּוֹן הֵבֵן דְּשִׁמְיָא מְנוּחָה פְּדִיּוֹן הֵבֵן דְּלֹא שְׁכִיחָא: **מֵת בְּיוֹם שְׁלִישִׁים בְּיוֹם שְׁלֻפְנֵי ר' עֲקִיבָא אוֹמֵר ב'ו' זָרִישׁ** הַחֹלֵץ (יבמות דף יז:) אֲמַרְיִן הַתֵּם תִּנְיָא רַשֵׁ"שׁ גְּמִילָאֵל אוֹמֵר כֵּל שְׁהֵינָה ל' יוֹם בְּדָאֵם אִינּוּ נָפַל הֵא לֹא שְׁהֵינָה סְפִיקָא רַשֵׁ"שׁ וְאִיתְמַר מֵת בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם וְעַמְדָה וְנִקְדְּשָׁה אִם אִשְׁתּוּ יִשְׂרָאֵל הִיא חוֹלֶלֶת וְצָרִיב הַסְפִּירִים גְּרַסְיִן בְּסוֹף פֶּרֶק רַבִּי אֲלֵיעֶזֶר דְּמִילָה (שבת דף קלז:) מֵת בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וְכֵן גּוֹרֵם יְיָ רַ"י וְרַח"ג גּוֹרֵם כֵּן וְנִרְחָה^ט דְּגוֹרֵם תּוֹךְ שְׁלֹשִׁים דְּכִיּוֹן דְּלֹאֲמַרִּי בְּרַגְנָה הֵכָּא יוֹם שְׁלֹשִׁים בְּיוֹם שְׁלֻפְנֵי^ט וְרַח"ג מִשּׁוּי לִיָּה סְפִיקָא וּפְלִיגִי בְּרַגְנָה וְרַגְנָה שְׁמַעְיָן בֶּן גְּמִילָאֵל גַּם בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים מָה ל' בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וּמָה ל' בְּתוֹךְ ל' יוֹם גַּם בְּשִׁאלְתוֹת^ט גּוֹרֵם תּוֹךְ שְׁלֹשִׁים וּמִיָּה בְּהִלְכֵת גְּדוּלוֹת כְּתוּב דְּרִישׁ ל' אֲפִילוּ פִּיהָק שְׁמַת לֹא הִיא נָפַל לְרַגְנָה דְּדוֹקָא תּוֹךְ שְׁלֹשִׁים הוּא דְּלֹאֲמַרְיִן בְּנִמְסַכַת וּמֵת פִּיהָק וּמֵת דְּבִרִי הֵכָּא מֵת הוּא מִשְׁמַע דְּגִרְסִינָן בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים יְיָ וּמִפְרָשִׁי מֵת כְּמַשְׁמַעוּ פִּיהָק וּמֵת וְקַחְשִׁיב פִּיהָק וּמֵת בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים כִּיּוֹן שְׁחִי כָל כֶּךָ כִּנְפַל מִן הֶגֶץ תּוֹךְ שְׁלֹשִׁים וְעוֹד יֵשׁ לְקִיּוֹם גִּירְסָא וְזוֹ אִם בְּנִפַל מִן הֶגֶץ לַעֲנִין אֲצִילוֹת^ט דְּהוּי כְּכָר קִיּוּמָא: **בְּיוֹם שְׁלֻפְנֵי** וְאִת' תּוֹךְ ל' דְּחִי הוּא דְּלֹאֲמַר מֵת בְּתוֹךְ ל' וְעַמְדָה וְנִקְדְּשָׁה אִם אִשְׁתְּ אֲרִבְּנָן שְׁמַעְיָן בֶּן גְּמִילָאֵל בְּסוֹף רַח"א דְּמִילָה אֲבָל הֵכָּא בְּפִיָּהק וּמֵת דְּכּוּלִּי שְׁ דְּהִכִּי נִמִּי פְּסָקִינָן בְּסוֹף אִם לֹא הִיא כְּרַבָּן שְׁמַעְיָן בֶּן גְּמִילָאֵל לַעֲנִין וְשִׁירָא בָּלָא חֲלִילָה וְאִת' דְּהִכִּי מִקְלִינָן כֵּךְ לַעֲנִין אֲצִילוֹת אֲפִילוּ

תני לה דכיון דלא משכחת לה באיש ושתי נשיו שאחת ביכרה ואחת לא ביכרה דמנה נפש
 מה ההם. במכרז כתי' ומעלה הידניו שלשים ויותר חוש הוא כיט' מימ' ומזהה ומעלה הוא
 ב' יהי. א' גמרינ' דמדאיצטירך ואמתלנה גבי ערכין (משום דליהו) (הוה להו) ב' כחובין
 למדינן להכי מספקא להו וקאמרן דלא יטול כ"י דיום' ל' כ"י אחוריו ומותר ב' חובין
 דאמרן להו תקדיש ל' לאהר' ל' הדינא מקדשת ואצ"י' ונתבעול המענות קודם: (בתרתינין ההם):

מזפ.

עין משפט
נר מצוה

בַּהּ אִמִּי פִּי' מַלְכוּת
 שְׁמוֹנִי הִלְכֵה אֶל
 טוֹשִׁיעַ הָיָה מִיָּוֶן עַד מִסְפָּק
 אֶל וְעִשֵׂה:
 בִּבְּ אִמִּי מִיִּצְחָ מִהֵל'
 נִכְרִיס הִלְכֵה ל' וְעִי'
 שְׁמוֹנִי וְיָמִי עַד מִסְפָּק
 אֶל וְעִשֵׂה כִּי הָיָה מִסְפָּק
 אֶל:
 בִּבְּ אִמִּי שֶׁ הִלְכֵה אֶל
 טוֹשִׁיעַ שֶׁסּ עַד מִסְפָּק: אֶל
 בַּח ד' וְיָצִיחַ אֶל הָאֵל
 הָאֵל יִצְחָק הָיָה מִיָּוֶן
 שְׁמוֹנִי הָיָה מִיָּוֶן שֶׁנֶּסֶם
 וְיָצִיחַ עַד מִסְפָּק:
 בִּבְּ אִמִּי שֶׁ הִלְכֵה אֶל
 נִכְרִיס הִלְכֵה ל' עַד מִסְפָּק
 עַד מִסְפָּק טוֹשִׁיעַ הָיָה מִיָּוֶן
 שֶׁסּ עַד מִסְפָּק:
 ל' אִמִּי שֶׁ הִלְכֵה אֶל טוֹשִׁיעַ
 אֶל וְעִשֵׂה טו:
 לֹא ד' אִמִּי שֶׁ הִלְכֵה אֶל
 טוֹשִׁיעַ שֶׁסּ עַד מִסְפָּק: אֶל
 לֹב אִמִּי פִּי' מַלְכוּת
 אֶל וְעִשֵׂה
 אֶל וְעִשֵׂה
 אֶל וְעִשֵׂה אֶל מִסְפָּק אֶל

תורה אור השלם

1. ופרצו מִבֵּין חֲדָשׁ תַּפְחָהּ
בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמֹשֶׁת שְׁקָלִים
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
הוא: במדבר יח טז
2. ויאמר יי אל משה פֶּקֶד
כָּל כָּהֵן זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִבֵּין חֲדָשׁ וְמַעֲלָה וְשֹׂא אֶת
מִסְפַּר שְׁמֹתָם: במדבר ג מ

מוסף רע"י

[illegible]